

РЕШЕНИЕ

№ 17022

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА К. Г.А

при участието на секретаря СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА
като разглежда докладваното от ГЕРГАНА К. Г.А Гражданско дело № 20221110129327 по описа за 2022 година

Предявени са от /ФИРМА/, ЕИК ***** срещу Т. Ф. И., ЕГН *****, положителни установителни искиове с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. чл. 107 от ЗЕ и чл. 422 от ГПК, вр. чл. 86 от ЗЗД, за признаване на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 440,88 лева, представляваща незаплатена ел.енергия, за периода от 23.12.2020г. до 24.03.2021г., за имот, находящ се в /АДРЕС/, клиентски номер *****, за което вземане са издадени фактури, както следва: № 296493976, за сумата в размер на 235,88 лева, с падеж на плащане – 15.02.2021г.; № 298164801, за сумата в размер на 154,42 лева с падеж на плащане – 15.03.2021г.; № 313298398, за сумата в размер на 50,58 лева с падеж на плащане – 14.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – 09.06.2021г. до окончателно изплащане на вземането, сумата в размер на 10,26 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата, за периода от 16.02.2021г. до 26.05.2021г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 32814/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът оспорва исковите. Ответникът оспорва иска по размер. Възразява да е доставяна до имота количество ел.енергия в претендираната стойност. Оспорва качеството си на потребител на ел.енергия по съображения подробно изложени в отговора на исковата молба. По изложеното моли за отхвърляне на исковите. Претендира разноски.

В съдебно заседание, ищецът /ФИРМА/, редовно призован, не изпраща представител. С молба с вх. № 199342/12.07.2023г. поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковите.

В съдебно заседание, ответникът Т. Ф. И., редовно призован, не се явява, представлява се от назначения му особен представител - адвокат К. - САК, който поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на исквете.

Съдът, като прецени доводите на страните и като обсъди събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Исковите са допустими, като предявени от легитимна страна в полза на която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 08.07.2021г. в производството по ч.гр.д. № 32814/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав, в срока по чл. 415 от ГПК и при дадени от съда изрични указания за предявяване на иск в хипотезата на чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК.

При разпределение на доказателствената тежест в процеса и на основание чл. 154 от ГПК по така предявените икове в доказателствена тежест на ищеца бе да установи наличието на облигационно правоотношение по договор за продажба на ел.енергия между страните, количеството на реално доставената от него по договора ел.енергия за процесния период и размера на нейната цена, а по акцесорния иск: съществуването и размера на главния дълг, изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

В настоящото производство не се спори между страните, че ищецът /ФИРМА/ е краен снабдител на електрическа енергия по смисъла на чл. 92, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и като такъв продава електрическа енергия на клиентите си, присъединени към разпределителната мрежа на /ФИРМА/, при публично известни общи условия - чл. 98а ЗЕ, приети по делото. С решение на ДКЕВР № ОУ-059 от 07.11.2007 г. са одобрени Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на /ФИРМА/, с ново наименование /ФИРМА/, и изменени и допълнени с решение № ОУ-03 от 26.04.2010 г.; същите са публикувани в централен и в местен всекидневник и са действали в процесния период, за който ищецът твърди, че е доставял услугите по снабдяване на ответника с електрическа енергия.

С отговора на исковата молба процесуалният представител на ответника оспорва, че между страните е налице възникнало правоотношение по доставка на ел.енергия. Съгласно чл. 4, ал.2 от ОУ потребител на ел.енергия за битови нужди е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство, което ползва ел.енергия за домакинството си. От приетите по делото справки от АВ-ИР, се установява вписване по персоналната партида на ответника – Т. Ф. И., че на 19.07.2021г. е вписан Акт № 96, том 132 за транслиране на процесния имот, находящ се в /АДРЕС/ от ответника в качеството му на продавач на трето за спора лице в качеството му на купувач, като от същата справка се установява, че имота е придобит от ответника и трето лице, тоест при условията на съсобственост, с акт, вписан в АВ-ИР под № 139, том 107 от 17.10.2022г. От изслушаната по делото съдебно техническа експертиза се установява, че на името на ответника – Т. Ф. И., за периода от 23.12.2020г. до 24.03.2021г. е открита партида с клиентски номер *****, като за периода доставената и

консумирана ел.енергия е отчитана със СТИ, фабр. № N2231482. Съдът намира, че приетите по делото справки удостоверяват данни за горепосочените транслативни сделки.

По всичко гореизложено съдът намира, че между страните е възникнало валидно правоотношение по доставка на ел.енергия, по следните съображение: Установи се, че в рамките на процесния период имота е бил съсобствен между две лице, едно от които е ответникът И.. В тази връзка от правна страна следва да се посочи, че съгласно чл. 98, ал.1 и ал.2, т.1 и 2 от ЗЕ, крайният снабдител, какъвто е ищцовото дружество, продава електрическа енергия при публично известни общи условия, които съдържат задължително: информация, която се предоставя от снабдителя; срок на договора и права и задължения на страните по договора; условията за прекратяване или прекъсване на снабдяването, и ред и срокове за заплащане, включително възможност за заплащане на месечни вноски. Съгласно чл. 1, ал.1 от Общите условия за продажба на електрическа енергия на /ФИРМА/, продавачът осигурява снабдяването с електрическа енергия на потребителите, присъединени към разпределителната мрежа на /ФИРМА/. Няма спор, че ответното дружество е изпълнило процедурата за публикуване на Общите условия съобразно изискванията на чл. 98, ал.3 от ЗЕ. Съгласно чл. 98а, ал.4 и ал.5 от ЗЕ публикуваните общи условия влизат в сила за клиента на крайния снабдител, без изрично писмено приемане, но в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат при съответния краен снабдител на електрическа енергия заявление, в което да предложат специални условия, които се отразяват в допълнителни споразумения. Когато потребителят не се е възползвал от тази възможност, Общите условия стават задължителни за потребителя, който получава услугите при публично известни общи условия предложени от крайния снабдител. Съобразно чл. 91, ал.2 от ЗЕ сделките с електрическа енергия се извършват при спазване разпоредбите на закона и [правилата за търговия с електрическа енергия](#) приети от комисията по предложение на енергийните предприятия. Ако сделката с електрическа енергия е извършена при нарушаване [правилата за търговия с електрическа енергия](#), това не освобождава от отговорност възложителя. В този случай намира приложение разпоредбата на чл. 293, ал.3 от ТЗ, която съдържа забрана за позоваване на нищожността на договора по отношение на страната, която с поведението си е демонстрирала зачитане на действието на изявленията по сделката. Поведение, от което може да се заключи, че липсва оспорване на начислените задължения по издадени фактури за потребена ел. енергия са липсата на оспорване от страна на ищеца на количеството и цената на фактурираните доставки в предходни периоди, като такива оспорвания не се установяват в производството. Поради това, макар в производството по делото да се установи, че ответникът не е бил единствен собственик на електроснабдения имот, находящ се /АДРЕС/, предвид това, че начислените задължения за потребена електроенергия от потребителя с кл. № *****, който несъмнено е ответникът са дължими от него, следва да се приеме, че между ищцовото дружество и ответника съществува договорно правоотношение по доставка и покупко-продажба на електрическа енергия. След като ответникът е бил потребител на електрическа енергия в процесния период, между него и

ответното дружество е съществувало облигационно правоотношение по доставка и покупко-продажба на ел. енергия, а в производството по делото се установи, че задълженията му за периода от 23.12.2020 г. до 24.03.2021 г., тоест в периода преди транслирането на имота, са начислени законосъобразно и при спазване на Общите условия на крайния снабдител, то това обосновава извод, че ответникът е бил в облигационно правоотношение с ищцовото дружество в рамките на процесния период. Следва да се отбележи и че съгласно чл.8, ал.7, чл. 49, ал. 1 и чл. 13, т. 5 от Общите условия на ищцовото дружество, когато в един обект има няколко лица с право да бъдат потребители, заявлението се подписва от един от тях, като той декларира писмено пред продавача, че е получил съгласието на останалите за това, а в документите свързани с продажбата титуляр е лицето, подало писменото заявление за започване на продажбата на електрическа енергия или едно от тези лица, упълномощено от всички останали. Потребителят е длъжен да уведоми продавача на ел. енергия в 30-дневен срок в писмена форма за всяка промяна свързана със собствеността. Затова, няма пречка титуляр на партидата и задължено по фактурите лице да бъде само един от съсобствениците на електроснабдените обекти, а в случай, че някой от тях е станал изцяло собственост на друго лице, потребителят, в частност ищецът е бил длъжен да уведоми ищеца.

От изслушаната по делото съдебно техническа експертиза се установява, че за периода отчетните показания на СТИ с фабричен номер N2231482 са на 23.12.2020г. I тарифа /нощна/ 8087, II тарифа /дневна/ 20675, при отчетни показания на 24.03.2021г. I тарифа /нощна/ 8910, II тарифа /дневна/ 22127, или за периода I тарифа /нощна/ е 823 KWh, II тарифа /дневна/ 1452 KWh, като вещото лице е установило, че отразените KWh в приложените и приети по делото фактури съвпадат с показанията като редовен отчет в електронния масив на /ФИРМА/ и /ФИРМА/. Установява се също така, че в рамките на процесния период СТИ с фабричен номер N0824486 е било технически изправно и е отговаряло на изискванията на качество на ДАМТН.

От изслушаната по делото ССЧЕ се установява, че процесните фактури № 0296493976/31.01.2021г., № 0298164801/28.02.2021г. и № 0313298398/31.03.2021г. са отразени в счетоводството на ищеца, като неплатени, дебитна сметка 411 Клиенти, клиентски номер *****, като няма отразено плащане. Вещото лице е онагледило изводите си относно формиране на сумите по всяка една от фактурите, като е дало краен извод, че по фактура № 0296493976/31.01.2022г. дължимата сума за плащане е 235,88 лева, по фактура № 0298164801/28.02.2021г. сумата за плащане е 154,42 лева, а по фактура номер 0313298398/31.03.2021г. сумата за плащане е 50,58 лева, или общо сума в размер на процесната от 440,88 лева. Мораторната лихва е изчислена в размер на 10,26 лева, начислена за периода от 16.02.2021г. до 26.05.2021г.

Потребителят заплаща на продавача стойността на ел.енергията и дължимата сума за извършения пренос на тази енергия по разпределителната мрежа веднъж месечно, като продължителността на периода за плащане е 10 дни, а в съобщението за дължимите суми до потребителя може да бъдат обявени началната и крайната дата на периода за плащане по преценка на продавача - чл. 19, ал. 1-3 и ал. 6 от Общите условия. Следователно съдът

намира главният иск за доказан по основание, доколкото се установи, че в рамките на процесния период, че страните са били обвързани от валидно правоотношение по доставка на ел.енергия, до обекта е доставяна ел.енергия в количеството твърдяно от ищеца, което възлиза на процесната сума, което прави иска доказан и по размер. След като е основателен главният иск то следва да бъде уважен и акцесорния иск за забава, който също е установен по основание, а от изслушаната по делото ССЧЕ и по размер.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноски в настоящото производство възниква в полза на ищеца. На ищеца в заповедното производство следва да му се присъдят разноски в размер на 121,00 лева, а в исковото в общ размер от 1219,00 лева, от които 25,00 лева – държавна такса, 144,00 лева, заплатено адвокатско възнаграждение с ДДС, 400,00 лева – внесен депозит за назначаване на особен представител и 650,00 лева – депозит за изслушване на експертизи.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по предявените от /ФИРМА/, ЕИК ***** срещу Т. Ф. И., ЕГН *****, искове с правно основание чл. 422 от ГПК, че Т. Ф. И. дължи на /ФИРМА/, сумата в размер на 440,88 лева, представляваща незаплатена ел.енергия, за периода от 23.12.2020г. до 24.03.2021г., за имот, находящ се в /АДРЕС/, клиентски номер *****, за което вземане са издадени фактури, както следва: № 296493976, за сумата в размер на 235,88 лева, с падеж на плащане – 15.02.2021г.; № 298164801, за сумата в размер на 154,42 лева с падеж на плащане – 15.03.2021г.; № 313298398, за сумата в размер на 50,58 лева с падеж на плащане – 14.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – 09.06.2021г. до окончателно изплащане на вземането, сумата в размер на 10,26 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата, за периода от 16.02.2021г. до 26.05.2021г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 32814/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав.

ОСЪЖДА Т. Ф. И., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 121,00 лева, деловодни разноски в заповедното производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА Т. Ф. И., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 1219,00 лева, деловодни разноски в исковото производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____